

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 281/2025-18

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a zo sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Martinom Benickým, Oravská Polhora 71, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní sp. zn. B1-21Csp/47/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I .

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 13. októbra 2024 domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle § 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu v konaní uvedenom v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ žiada prikázať mestskému súdu vo veci konať bez zbytočných prietáhov a priznať mu primerané finančné zadost'učinenie 3 000 eur a náhradu trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ sa žalobou podanou 13. mája 2021 na Okresnom súde Bratislava I domáhal, aby okresný súd uložil spoločnosti Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s. (ďalej len „žalovaná“), ako žalovanej povinnosť zaplatiť 9 873 eur s príslušenstvom z titulu poistného plnenia z havarijného poistenia motorového vozidla.
3. Sťažovateľ namieta celkovú dĺžku konania v trvaní cca tri a pol roka od podania žaloby na okresnom súde do podania tejto ústavnej sťažnosti. Podľa slov sťažovateľa posledným úkonom okresného súdu bolo vydanie uznesenia z januára 2022, ktorým sťažovateľa súd vyzval, aby sa vyjadril k replike žalovanej, pričom sťažovateľ vyjadrenie k replike doručil 9. februára 2022. V čase podania tejto ústavnej sťažnosti nebolo vo veci nariadené žiadne pojednávanie.

4. Sťažovateľ v tejto veci podal ústavnú sťažnosť už 25. februára 2024, o ktorej ústavný súd rozhodol nálezom sp. zn. II. ÚS 150/2024 zo 14. mája 2024, kde konštatoval, že postupom mestského súdu v napadnutom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Prikázal mestskému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov. Priznal sťažovateľovi finančné zadost'učinenie 1 000 eur a náhradu trov konania 580,70 eur. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovel.

5. Sťažovateľ v aktuálnej ústavnej sťažnosti namieta, že aj napriek príkazu ústavného súdu a neskoršej žiadosti sťažovateľa o nariadenie pojednávania ostal mestský súd v napadnutom konaní pasívny a do podania tejto ústavnej sťažnosti nenariadil vo veci pojednávanie ani nevykonal žiadne relevantné procesné úkony.

6. Ústavný súd vlastnou činnosťou zistil, že vo veci sťažovateľa bolo nariadené pojednávanie na 7. január 2025, ktoré prebehlo, vo veci sa stále koná a najbližšie pojednávanie má byť nariadené na júl 2025.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Predmetom tejto ústavnej sťažnosti je tvrdené porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V ich obsahu pritom nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (IV. ÚS 90/2010, II. ÚS 123/2022).

8. Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. K odstráneniu tohto stavu dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04). Namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa skúma s ohľadom na okolnosti prípadu z pohľadu (i) právnej a faktickej zložitosti veci, (ii) správania sporovej strany a (iii) postupu súdu (I. ÚS 41/02). Ústavný súd [obdobne ako Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“)] prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (rozsudok ESĽP z 30. 3. 2023 vo veci Roth Neved'alová proti Slovenskej republike, sťažnosť č. 50525/21, bod 11, obdobne IV. ÚS 465/2022).

9. Ústavný súd uvádza, že pokiaľ ide o zložitosť veci, uhrádzanie poistných udalostí patrí medzi štandardnú agendu všeobecných súdov.

10. Ústavný súd v správaní sťažovateľa nezhliadol žiadnu okolnosť, ktorá by mohla mať vplyv na doterajšiu dĺžku súdneho konania.

11. Pokiaľ ide o konanie mestského súdu, tak od právoplatnosti nálezú ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 150/2024 zo 14. mája 2024 (právoplatného 22. mája 2024) do októbra 2024, keď nariadil mestský súd vo veci pojednávanie, bol mestský súd po dobu cca 5 mesiacov pasívny.

12. Pasivitu mestského súdu po právoplatnosti skoršieho nálezú, ktorým mu bola uložená povinnosť vo veci konať, možno považovať za hraničnú, nie však natoľko závažnú, aby ju bolo nevyhnutné

klasifikovať ako priet'ahy v konaní, najmä vzhľadom na to, že mestský súd už od tejto pasivity upustil a vo veci koná.

13. Nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 46/01, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 57/01).

14. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a okolností danej veci teda ústavný súd dospel k záveru, že v tomto prípade nemohol konštatovať na strane mestského súdu také nedostatky, na základe ktorých by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označených základných práv a práv. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

15. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa, keďže rozhodovanie o nich je viazané na vyslovenie porušenia práva alebo slobody (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy).

16. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by mestský súd v ďalšom priebehu napadnutého konania pokračoval v spôsobovaní priet'ahov (resp. ak by celková dĺžka napadnutého súdneho konania dosiahla neprípustnú úroveň vo vzťahu k predmetu konania), toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok adresoval ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu